

ČESKÝ HANDICAPOVANÝ GOLFISTA EVROPSKÝM ŠAMPIONEM

Prvním českým zdravotně postiženým golfistou, který se zapsal do historie evropského golfu, je **Miroslav Lidinský**. Osmatřicetiletý člen **Golfového Klubu Hluboká nad Vltavou** letos vybojoval druhé místo v **Disabled Open v Nizozemsku**, poté druhé místo v **European Championship v Rakousku** a nakonec vyhrál **Italian Disabled Championship**. Tato tři umístění znamenala pro sympatického Čecha celkové vítězství v turné **European Disabled Golf Association** pro rok 2010. **Miroslav Lidinský** je voják z povolání, který byl v Afghánistánu protitankovou střelou zraněn do nohy. Golf začal hrát v době, kdy chodil o berlích. Po amputaci nohy a s protézou začal hrát turnaje. - V České republice dnes golf hraje několik desítek takových hráčů. Byla založena **Česká golfová asociace handicapovaných** (CZGDA), která si klade za cíl umožnit osobám se zdravotním postižením hrát golf na českých i zahraničních hřištích. Asociace jedná s trenéry i kluby a jedním z dalších významných cílů je připravit reprezentační tým na paralympiádu v roce 2016 v Rio de Janeiru. *Na snímku **Miroslav Lidinský**, který svou báječnou sezónu 2010 ukončil s velmi kvalitním hendikepem 21,2.*

Jaký je, pane Lidinský, rozdíl mezi golfem zdravých a handicapovaných hráčů?

Rozdělil bych to do dvou rovin. Ta první je chování, atmosféra a přátelství mezi handicapovanými golfisty. Tady jsme před těmi zdravými hodně napřed. Druhá rovina je technika hry. V té musí každý z nás podle typu postižení hledat svůj specifický styl, aby hrál s co nejmenším počtem chyb.

Jaké jsou kategorie v golfu handicapovaných?

I přesto, že někdo absolvuje osmnáct jamek na vozíku a jiný jen s protézou, dělí se v principu všichni podle aktuálního hendikepu. Ti, kdo mají hendikep do 18,5, hrají ve dvou kategoriích na rány. Golfisté s vyšším hendikepem hrají v dalších dvou kategoriích stableford. Celkem jde tedy o čtyři kategorie a nezáleží na tom, jaké kdo má postižení.

Takže vozíčkáři hrají společně s těmi, kdo mají například amputovanou ruku?

Ano. Ve flightu se většinou sejde vozíčkář se třemi hráči s jiným postižením. Při hře pak ti, kdo nejsou na vozíčku, paraplegikům pomáhají. Podrží vozík při odpalu na nerovných plochách, vytahují ho z bunkru a podobně. Soudržnost a empatie jsou při turnajích postižených golfistů daleko větší než u zdravých hráčů.

Na turnaje, které jste hrál v zahraničí, se mohl přihlásit kdokoliv?

Mezinárodní turnaje jsou organizovány jen pro lidi, kteří prošli lékařskou kontrolou a byli uznáni způsobilými pro danou kategorii postižení. Kritéria jsou velmi přísná. Například hráči, kteří jsou po mozkové mrtvici a mají omezenou pohyblivost, nespĺňují pravidla, aby hráli s takzvaně nevratnými amputačními. Lékařská komise velmi přísně rozhoduje o tom, která amputace splňuje či nespĺňuje pravidla pro zařazení do určité kategorie. Do hry jsou nakonec vpuštěni jen ti, kdo od lékařů získají tzv. Medical Pass.

Pokud někomu chybí například tři prsty na ruce, ještě to neznamená, že může hrát turnaj handicapovaných osob?

Ano, přesně tak.

Jaké paraplegici používají vozíky?

Jde o speciální elektrické vozíky, které jim umožní vertikalizaci. Mají pevně zafixované nohy k vozíku a sedačku zvednout tak, že se vlastně postaví a mohou odpálit míček. Pak si zase sedačku sníží a rozjedou se. Vozíky mají dvě kola vepředu a jedno vzadu, takže se s nimi velmi dobře manévruje.

Jak dlouhé rány lze z takového vozíku odpálit?

Paraplegici bývají v průměru kratší nanejvýš o několik desítek metrů než zdraví hráči. Drivy kolem 150 či 160 metrů jsou naprosto běžné. Jsou ale i tací, kteří drivují 200 metrů. Naprostá většina golfistů v zahraničí hrála už před úrazem.

Jak paraplegici hrají míčky z pískových bunkerů?

Před každým turnajem komise vyjmenuje na hřišti překážky, které nejsou pro vozíčkáře. Bývají to hluboké pískové bunkry a vodní překážky, kde hrozí nebezpečí úrazu. Komise u nich určí dropzóny. Do běžných bunkerů se ale paraplegici s vozíčkem dostanou a hrají z nich.

Jak hraje například slepý golfista?

Z vlastní zkušenosti vím, že velmi dobře. V Itálii jsem hrál s takovým kolegou ve flightu, před úrazem to byl profesionál. Nyní hraje s asistentem, který mu perfektně čte terén. Na ferveji mu například řekne vzdálenost k jamce, sílu úderu a založí hůl. Na grýnu popíše nerovnosti a zakloktá s tyčí. Takže hráč s vycvičeným sluchem přesně ví, kde jamka leží. Právě tenhle golfista mimochodem dražoval přes 200 metrů a umísťoval pravidelně míčky na fervej.

Kolik je u nás vozíčkářů hrajících golf?

Vím zatím o několika, kteří by hrát chtěli, ale bohužel nesplňují pravidla pro propustnost do mezinárodních turnajů. Nemají nižší hendikep než 36. Bude to ale asi otázka dalšího vývoje, protože podle současných podmínek budou muset absolvovat turnaje se zdravými hráči a snížit si hendikep pod 36. A teprve potom budou moci hrát evropskou ligu.

Co vám golf dává?

Nejen možnost se sportovně vyžít a vrátit se myslí mezi zdravé sportovce, ale se svou přítelkyní, která také hraje, šanci úžasně trávit společný čas. A v neposlední řadě pak příležitost prožívat ten těžko popsateľný pocit, když se vracím ze hřiště a vím, že jsem hrál dvě rány pod svůj průměr.

V Česku je dost aktivních sportovců, kteří by po úrazu chtěli s golfem začít. Co byste jim, pane Lidinský, na závěr našeho rozhovoru poradil?

Největší povědomost o takových lidech mají podle mě kluby. Tam je třeba se ptát. Potenciálním golfistům by mohl hodně pomoci turnaj, který by se měl uskutečnit příští rok na Hluboké. Měli by na něj přijet i zahraniční hráči.

Převzato z www.cgf.cz